

1908-04-18

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Tibble er en by i Leksand kommune i Dalarna.

På Kærbygaard boede Johannes Larsens forældre.

Astrid Warberg-Goldschmidt var i et kærlighedsforhold til Cid Smedberg, samtidig med at hun var gift med Alfred Goldschmidt. Cid Smedberg gjorde efter kort tid forholdet forbi. Laura Warberg besøgte sin datter, som var bosiddende i Boston.

Afsendersted:

Leksand, Tibble

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Stednavnet er skrevet øverst s. 1

Modtagersted:

244 Columbia Road Boston

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuerten

Omtalte personer:

- Bernberg

Bjørn Bjørnsen

- Blomberg

Adam Goldschmidt

Alfred Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Amanda Heinesen

Alhed Larsen

Johanne Christine Larsen

Senta S

Asra Smedberg

Cid Smedberg

Tante Smedberg

Christine Swane

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB2441

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Gave til Østfyns Museer fra
efterkommer af Astrid Warberg-
Goldschmidt

DOKUMENTINDHOLD

Astrid havde slemme dage i Kerteminde med syge børn, men det hjalp, da Amanda kom og deltog. Alfred vidste ikke, hvor Astrid var, og Laura Warberg må ikke røbe det.

Astrid rejste fra Kerteminde til Malmø, hvor Cids familie tog imod hende. En af hans venner fulgte hende videre i tog. De drak champagne i toget, og Astrid følte sig meget fri. I Insjön mødte Cid Astrid, og hun blev indlogeret på et pensionat. Han fortalte om tømmerflådning, og de så på kirkefolket i folkedragter.

Astrid håber ikke, at Laura Warberg er forarget over alt dette.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Mrs. Laura Warberg
244 Columbiaroad
Dorchester
Boston

Mass.

U.S.A.

[Med anden skrift og med blyant:] 18/4 Dalarne 1908

[I brevet:]

Tibble, Leksand 18/4-08.

(Dalarne)

Påskelørdag.

Kæreste Mor! Hvor jeg dog har glædet mig til at skulle skrive dette brev til Dig – glædet mig til at kunne skrive, hvor lyst og lykkeligt alting ser ud for mig i dette Øjeblik – så helt helt anderledes, end da vi sidst sås. Dengang vidste jeg nok lidt om denne Rejse – d v s, jeg tænkte mig Muligheden af, at den skulde blive til noget, men jeg var altfor dybt nede til rigtig at kunne glæde mig; og slet ikke havde jeg troet, at jeg så snart kunde komme af Sted.

Dagene i Kerteminde glemmer jeg sent – så rædselsfulde de var – ene i det store Hus med de to små – gnavne – frysende Unger – Adam syg i to Døgn med høj Feber – Sjums Mundbetændelse og bolden Finger – og jeg selv så dødsenstræt og tilintetgjort. Hvad hjalp det så, at jeg havde 100 Kr. liggende, som en god Ven havde sendt mig til en Rekreatjonsrejse. Men omsider blev Amanda færdig ved sine Forældres Sølvbryllupsfestligheder – og kom mig til Hjælp. I Tirsdags kom hun op – og overtog Børnene – samtidig flyttede vi dem og hele vort Habengut over i det store Kærbyhusgæstekammer, hvor hun nu kan fyre hver Dag i Kakkelovnen og

være med Ungerne, når de ikke er ude, hun spiser med dem hos Junge – og hjælper til Gengæld med alt forefaldende. Hun var meget sød og imødekommende til at gå ind på alting, særlig da jeg gav hende 10 Kroner for Besværet. Imidlertid var det Mening, at Alfred skulde være i Kerteminde i Påsken; på en Måde er det jo så yderst passende, at jeg er borte, men på den anden Side må Alfred af visse Grunde nødig vide, hvor og hos hvem jeg er, da det vilde pine ham – og til hvad Nytte. Altså har vi ordnet det således, at jeg officielt er hos Peter i Jylland til ham – til ham skrev jeg – og han modtager mine Breve fra Alfred og sender dem her til mig. Kun Junge og Uglen ved, hvor jeg er. Ikke Be – hos hvem Alfred skal være Gæst – hun slipper så for at spille Komedie – eller gør det ialtfald i god Tro.

Nå – det var Forhistorien – som Du endelig må lægge Mærke til og altså respektere mit Incognito, hvis Du skriver til Be.

Og så rejste jeg Tirsdag 14de april ["14de april" indsat over linjen] Nat med Dagvognen til Ullerslev fulgt derned af Uglen, der sammen med Junge havde siddet oppe med mig – en vældig hyggelig Aften – vi sad i Uglens hyggelige, varme Dagligstue – drak megen Kaffe med forskelligt til – også Likør og Cigarer. Ved 1 Tiden gik Junge og Kl. 2 drog vi ned til Vognen i herligt Måneskin. Det var en meget underlig Rejse – jeg kunde næste ikke fatte, at jeg nu virkelig rejste bort fra al Sorg og Fortvivlelse – bort til fjerne og ukendte Egne, som jeg havde hørt så meget smukt om. I Københavnen gik jeg hurtig i en Sporvogn – Farimagsgadens – og gemte mig i Ventesalen på Østerbro Station. Tog med Færgen 11.00 – sov hele Vejen. I Malmø styrtede jeg i en Droske – lukket – og kørte til Stenbocksgatan, hvor jeg modtoges med åbne Arme af Tante Smedberg og Senta S. Blev der til Middag – de var forfærdelig søde og venlige imod mig. Efter Middag kom Sven – Tarnborg – Cids bedste Ven, som også jeg har haft en Del at gøre med og vi er meget fine Venner. Han kom for at få mig med til Lund, hvor vi skulde feste lidt inden Afrejsen. Han havde planlagt hele min Rejse, så der var jo meget at forhandle om. En Droske havde han med sig, og så gled vi altså. Nåede usete af Bekendte til Lund, hvor vi først besøgte et Par Ærinder – gik så en pragtfuld Tur ud på Landet – til den

II/ ene Side så vi den herligste Solnedgang udover Sletten og Øresund – og bagved os stod Fuldmånen op i al sin Glans. Og så denne ubeskrivelige Følelse af endelig engang at være fri – ude af det alt sammen – og – glædes over det, som lå foran én, Rejsen – og Opholdet i den lovpriste Landsdel og – ikke mindst, Gensynet med Cid, som Du jo nok ved, jeg

holder meget af.

Ved 9 Tiden kom vi tilbage til Lund, hvor vi imidlertid skulde træffe Bjørn Bjørnsen, en ung assistent, som Asra Smedberg er forlovet med. Vi tre spiste så en animeret Souper på Hotellet – og Gud hvor var vi sultne – og glade – og løsslupne – og hvor Maden smagte! Først Smørgåsbord med Snaps og Øl, så Lammekotelet med Rødvind og endelig Ananas au naturel med Portvin – og så af Sted til Toget. Sven, der har Fribillet til Jernbanen, fulgte mig til Tranås – 5 Timers Iltogsrejse – fra Kl 10-3. Da vi kom til Hesleholm i Småland var der 5 Minutters Ophold – Sven forsvandt – og kom tilbage med en Flaske Champagne!

Åh – sådan Fest det var! Blødt og fint rejste vi – på II Klasse stod ude i den lange Korridor og nød Udsigten igennem de dejlige Landskaber – og drak Champagnen af Vandglassene! Røg en Masse Cigarer – spiste Appelsiner – sludrede og var i glimrende Humør. Jeg fik Lov at sove en ½ Time – og var siden frisk igen.

Kl 3 var vi i Tranås – et bekendt Kursted med Brystsyesanatorium. Der var 15 min. Ophold – og vi spadserede da på Perronen i det dejlige, friske Morgenluft. Skiltes. En halv Time efter var jeg i Mjølby (i Østergötland), hvor jeg skulde skifte Tog og hvor jeg løste Billet til 3die Klasse.

Op på Dagen fik jeg Rejseselskab af en henrivende ung Pige, vi snakkede ivrigt sammen og det viste sig, at også hun syslede med Pen og Blæk. Desværre skiltes vi i Krylbo; men så var man i Dalarne det var Klokken 12 Torsdag Formiddag. Hvilken Rejse – det var som en Æventyrfærd! Trods al Træthed kunde jeg ikke lade være at se ud – på de dejlige Bjerge med grønne Fyr og Granskove – og Birkeskove med skinnende hvide Stammer – Sneen lå endnu på mange Steder – og de små røde Træhuse tog sig bedårende ud mod den hvide Sne.

Det var blandet Tog – og det gik – usigelig langsomt – men så meget der var at se på – ved hver Station kom der Folk ind i brogede, smukke Nationaldragter og de talte et Sprog, som var fuldkommen uforståeligt for mig; men alle var de glade og muntre – lige så fornøjelige at se på, som deres Dragter – der var en Leen og Snakken hele Tiden.

Tilstå må jeg dog, at Trætheden undertiden overvældede mig så jeg måtte sove et Øjeblik.

Først Kl. 6.15 om Aftenen nåede vi Insjön, hvor jeg snart i Folkevrimlen fik Øje på en smilende Cid; og så tænkte man ikke mere på sin Træthed.

Snart efter var vi ombord på den lille Damper, der tætpakket med de mest forskelligartede Mennesker, førte os blidelig ned ad Dalelven.

Åh Mor, det kan ikke beskrives hvor herligt det var!

Insjön lå spejlblank med sine skovklædte Granitbjerge – Aftenen var så

stille og mild – og Solnedgangen - - ! Og Cid fortalte mig om Livet deroppe – om Tømmerfløtningen, der snart skal begynde. Når Sneen smelter i Bjergene, så stiger Elven – og så begynder Tømmerdriften – Tusinder og atter Tusinder af Planker kommer så drivende højt højt nordfra - - og vi så, at de var i Færd med at lave Dæm-III/ninger – Plankerne kædes sammen i hinandens Forlængelse og dermed dannes en hel Vej langs den ene Elvstrand [Tegning med ordene "Elven" og "Dæmning" indsat] – jeg véd ikke, om der gik Timer eller Minutter, ved blot, at det hele forekom mig at være en Drøm – en vidunderlig skøn og prægtig Drøm, fra hvilken man aldrig skulde ønske at vågne. Så kom vi til Leksand – ved den lille Bro stod fuldt af ventende Mennesker – og der blev et Liv og en Virksomhed, da Båden lagde til. Blandt de mange små Køretøjer fandt vi omsider vores "Skjuts" vi steg op på Forsædet, Bagagen og en Dalkarl bagpå – han stod op! og kørte Hesten – og det gik i susende Fart op ad skumpede, stenede Småveje – Zig zag op ad Bjerget, til vi landede i en stor gammel rød Gård, hvor en smilende Dalkulla i Nationaldragt viste os Værelset, som Cid havde lejet til mig. Det er nærmest en Sal, jeg bebor – Vinduer til 3 Verdenhjørner og fra dem alle en Udsigt!! For øvrigt en meget hyggelig Stue – hvidskuret, tæppelagt Gulv – snehvide, hjemmevævede Gardiner – ligesom der også på alle Borde og på Sengen findes dejlige, vævede Stykker – hvert Hus har sin Væv – og de væver alt selv. Da jeg var bleven ordnet en Smule gik vi hen til Pensionatet, hvor jeg spiser – hos Frøkenerne Bernberg - 3 tykke, livlige og meget elskværdige Damer. De – samt de øvrige Pensionærer kaldte mig vedholdende Frøken (trods Præsentationen, der lød på Fru) Næste Morgen, da jeg var ene med Frk. Bernberg sen. sagde jeg til hende, at det var "et litet Mistag – min Titel var fru – fastän jeg var skild."

Forbavselse! Ved Middagsbordet, da jeg sad i ivrig Passiar med en Lærerinde fra Stockholm – som idelig sagde Frøken S. til mig – bemærkede Frk. B, at det var "et mistag etc!"

Stor Opstandelse! Fra det Øjeblik var jeg Ifølge svensk Skik – den fornemste Gæst – jeg skal have først o s v – o s v – o s v. Svenskerne er kostelige med al deres Etikette. Frkn. Blomberg forandrede straks deres Væsen og er nu udsøgt elskværdige – hensynsfulde - - og konverserende. Men ingen forstår et Muk, når jeg taler dansk – så jeg øves ganske godt i mit Svensk. Næste Dag – Langfredag – var Cid og jeg i Leksand – 3 Kilometer herfra – og så på Kirkefolket. Et uforglemmeligt Syn. De går i Vinterdragt nu – hvid, kort Skindkofte, kantet med en hvid Pelsbræmme –

sorte, læggede Nederdele og brandrøde Forklæder; disse sidste betegner Sørgedragter, som bæres i hele Fasten – sidste Dag Langfredag. På Hovedet brogede Huer – forskellige for hver Landsby. De unge Mænd har desværre emanciperet sig og går moderne klædt, hvorimod alle gamle Mænd bærer Dragter – lang sort Klædesfrakke – gule Knæ-skindbuxer og hvide uldne Strømper. Håndværkerne bærer brunt Læderforklæde under den sorte Kappe. Storartet ser de ud allesammen. Efter Gudstjenesten samles alt Folket under Majstangen - og så går Sludderen, mens de venter på Posten, der kan hentes ved 1 Tiden, når Båden er kommen fra Insjön. – I Går Eftermiddag travede vi i Bjærgene flere Timer – hvilken Luft her er – så ren – så frisk – så bedårende. Heroppe må man vel engang blive til et nyt og bedre Menneske

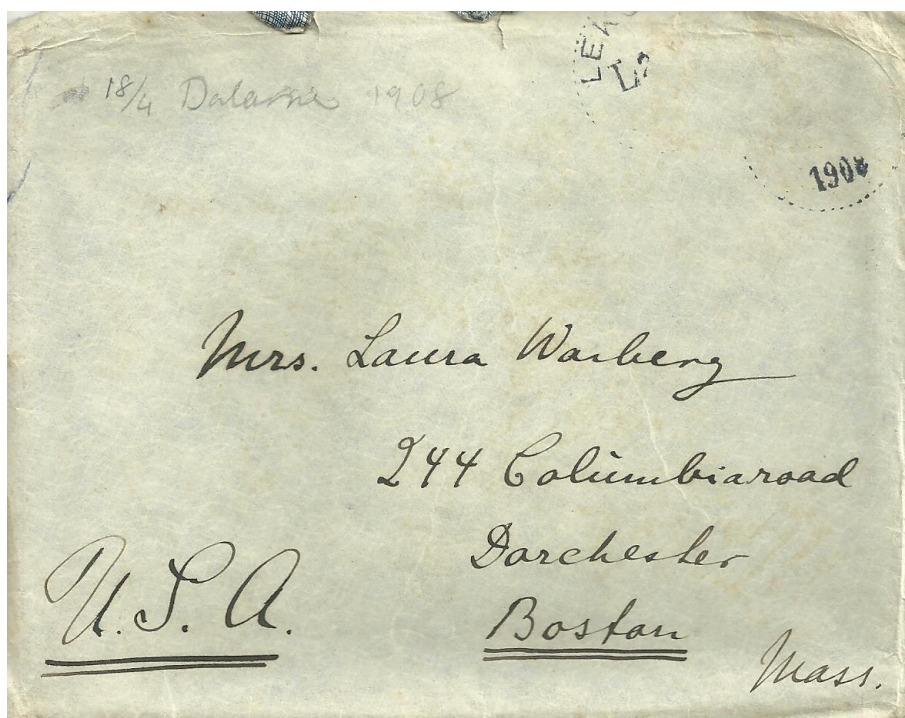
Nu er her ikke Plads til mere dennegang – men jeg skriver engang endnu herfra. Håber at Pengene slår til i 14 Dage – og rejser nok 1ste Maj hjem. Dit Brev fra Kristania nåede jeg at læse i Kerteminde – gid Dit næste Brev bliver ligeså godt! Jeg længes meget efter at høre, hvordan rejsen er gået. – nu er Du nok omtrent derovre.

Kære Mor – jeg håber at dette Brev glæder Dig – og at Du ikke finder plads i Dit Hjerte for nogen Forargelse. Jeg synes virkelig selv, at jeg i de [Skrevet på hovedet øverst på brevets s1:]

sidste År har døjet så meget ondt, så at jeg nu har Lov at føle mig glad engang. Og det gør jeg – takket være - - - ! Gæt selv. Tusinde kærlige Hilsner fra Din Astrid.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

2. side. Du har sagt is meget godt, at jeg
har det af alle mig glad brygning. Og det er
gj - takke for den - - -
hørlige hilsener fra den Almind.
Tibble, Leksand ¹⁸4-08.
(Dalarne)
Pasketorsdag.

Kæreste Mor! Hvor jeg dog har glædet
mig til at skulle skrive dette Brev
til Dig - glædet mig til at kunne
skrive, hvor lyst og lykkeligt alting
ser ud for mig i dette Øjeblik - si
heet, heelt anderledes, end da vi sidst
sås. Dengang vidste jeg nok lidt om
denne Rejse - d. v. s. jeg havde mig
hviligheden af, at den skulde blive
til noget, men jeg var allfor dybt
vede til rigtig at kunne glæde
mig; og slet ikke havde jeg troet, at
jeg så snart kunde komme af Sted.
Dagene i Herleminda glæmmer jeg sent
- si rædselsfulde de var - ene i det
store Hus med de to små - grønne
- frysende byer - Adam syg i to

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Oppe med hvi Biler - og som kunde
hækkende, og ballede Finger - og
og selv de koster det og kille blødt.
Hvad havde det mig i, at jeg havde
noget. Ligeledes, som en god Ven havde
sendt mig til en Rekrutationsrejse.
men midler blev Amanda færdig
med sine Doodlase. Spilabryllupsfest
i Kelder - og som mig til Hjælp.
Et Tirsdag kom hun og, og overtog
Børnene - samtlige, flyttede vi
dem og hele vorst Købengård over
til store Herbergsgaardskammer
og hun og kan sige hver Dag
Kathelouren og være med hjerne,
is de ikke er Tude, men spiser
med dem hos Funge - og hjælper
til Dersald med det forfældende.
Hun var meget god og sømde kom
nende til da ja ind på aften;
selv da jeg gav hende 10 Rone for
Bestand. Fuldendte, og det
meningen, at de ved skulde være
Rekrutering i Tønder; og en Mand
og det jo i yderst passende, og jeg
og hørte uden på den anden Side
og de ved at disse Tunde og de
side hvor de har haent jeg er, da
det vilde pine ham - og det kunde
lykke. Altså har det manet det

tilledes at jeg app. det og pas
Felle i J. Cant - til ham hvor
jeg - og som maatte se mine Børne
og de ved og sende dem her til
mig. Min Funge og hjerne med,
hvor jeg er. Tønde - har haent
de ved at have Tude - min
skjæppe Li for at spille Komedie
- eller for det i det fald i god
Tro.
Vi - det var Dabiskarien - som
de endelig mit lagge Mærke til
og de blev respektere mit Føregang;
Hvi de skrive til Be.
Op i Kjøle jeg Tirsdag hat
med Dagvagnen til Hillerød -
fulgt derud af hjerne, de sammen
med Funge havde sidet opp
med mig - en veldig hyggelig
aften - vi sad i hjerne hyggelig
varme Dag hjerne - drak megen
Kaffe med forskelligt til - og
Løbe og Kjøler. Ved Tiden af
Funge og K. I dag er med til
Vagnen i hjerne hjerne.
det var en meget underlig Rejse -
og tænke endelen ikke fakte, at

og nu virkelig rejste bort fra
al Sorg og Dødsiselse — bort
til fjern og ukendte egne, som
jeg havde hørt så meget smukt
om.

I Kjøbenhavn fik jeg huse i en
Sparvagn — Fariningsgades — og
gik mig i Voksalen på Gøteborgs-
Station. Tog med Dagen 11te — som
hele Vegen. I Aalborg opholdt jeg i
en Draske — Likkede — og kørte til
Skenbocksøsten, hvor jeg mødtes
med alle Arme af Tant Smedberg
og Senta S. Blev der til Tirsdag
— de var forførdelig søde og ven-
tomod mig. Efter Tirsdag kom Sven-
Tarnborg — Cids bedste Ven, som jeg
jeg har haft en del at gøre med og
vi er meget fine Venner. Han kom
for at se mig med til Linné, hvor
vi skilte sig for altid afrejse.
Han havde planlagt hele min
Rejse, på det var jo meget at for-
handle om. En Draske havde
han med sig — og vi gled vi alle.
Væde isete af Bekendte til
Linné, hvor vi først besprøvede et
Par Ordre — fik så en pragtfuld
Tus ind på Landet — til den

II
ene Side se vi den herlige
Salvstang indover Ketten og
Gresind - og haev ved os skal
Billedmaanen af i al sin Glans.
Op i denne uherkkelige Dølelse
af endelig engang at være fri -
- inde af det røksammene -
og - - - - - - - - - - -
foran en, Rejsen - og Ophaldet
i den løjpræstede Lands del og
ikke mindst, Tensynet med Cid,
som du jo nok ved, og holder meget
af.
Ved 9 Tiden kom vi tillige til
Lund, hvor vi umiddelbart skilte
traffen Byrum Byrumen, en ung Assistent,
som Asra Smedberg er forenet med.
Vi tre spiste i en animeret Souper
på Hotellet - og gik hvor vi var
sultne - og gade - og opstigning
- og hvor Mæden smagte! Først
Singspælsbord med Snaps og Øl, så
Lammekødet med Rødvin og endelig
Ammas an naturel - med Portvin
- - - - - og i af Sted til Taget.
Men, de har Trilillet til Jernbanen,
fulgte mig til Tranås - 6 Timers
Togsrejse - fra Kl 10 - 3. Da vi kom
til Westehalm i Småland, var de

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

5 Minutters Ophold - Suen for-
svandt - og som Lillhage med
en stærke Schaumpose!
Aha - sådan Ført det var! Begynd
og fint rejste vi - i II Klasse
skad ikke i den lange Korridor
og ved Indgangen igennem de
bedste Sandstøber - og de
Schaumpose af Vandglasene!
Rog en Masse Flugter - spirkede
Opfølsener - slukede og var
i glimende Humør.
I fik Lov at søge en 2 Time -
I var siden frit igen.
No 3 var vi i Franäs - et
bekendt Kvarter med Røgetørre-
sanatorium. Der var 16 Min. Ophold
- og vi spadsede på i Terrænet
i det dejlige, friske Vinterluft.
Billedet. En 2 Time efter var jeg
i Ungvalby (i Gøteborgsland), hvor
jeg skilte skifte Vej og hvor jeg
tog Billedet til Gøteborg.
I på Dagen fik jeg Rejselobat af
en kendende ung Pige, i smukke
irrigt sammen og skilte sig, at
se i sin bysde med Pø og Bøst.

Desværre søgte vi i Gøteborg,
men i nat var i Dalarnes
det var Kloden 12 Torsdag Dagsdag.
Hvilken Rejse - det var som
en Eventyrferd! Truds at Trækket
kunde jeg ikke lade være at se ud
- i de dejlige Bjerge med grønne
Fyr og Træskove - og Billederne
med de skinnende Hvide Stammer
- Suen li endnu i smukt
Iheder - og se sine høje Træhuse
for sig bestående til mod den
Hvide Sne.
Det var blandedt Pø - og det fik et
dejligt langsomt - men i meget de
var at se i - ved hver Station
kom de Røde ind i brogede, smukke
Nationaldrakter og de havde et
Frog som var fælt sammen i for-
skikkeligt for mig, men alle var
de glad og smukke - Gode, for-
sigelige at se i, som disse Skaber
- der var en Leen og Smukken
helt Tiden.
Tilke mig og sag, at Trækket
indvirkede overvældede mig, så jeg

make some et Øjeblik.

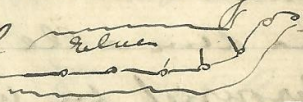
Prøst Ke 6te om Aftener næde
vi Farsjøn, hvor jeg snart
i Dalkeurinden fik Gj. p.
en smilende Cid. og vi tænkte
man ikke mere p. sin Træthed.
Snart efter var vi ombord
p. den lille Dampet, der tog
fakket med de mest forskelligartede
Menneske, forde var blittelig
med ad Dalbluen.

Åh hvor, det kan ikke beskrives
hvor herligt det var!

Fusjen li spejlblank med sine
skubledde Traniblysege —
Aftener var vi stille og mild —
og Salvedgangeren — — !

Gj. Cid frokalle mig om Livet
deroppe — om Tømmerfløtningen, der
snart skal begynde. Naa Sneen
smelter i Bjergene, vi skjer Dalen
— og vi begynde Tømmerdriften —

Tusinder og akke Tusinder af
Planke kommer i dristende hyl
helt nordfra — — og vi se, at
de var i Dand med af Lave Sam-

III / ninger - Plankerne kædes
sammen i hinandens Forlængelse
og dermed dannes en hel Væg langs
den ene Elvstrand
— og ved ikke om det gik Timer
eller Minutter, ved Allet, at det
hele forekom mig at være en
Drøm — en vidunderlig skøn
og prægtig Drøm, fra hvilken man
sædvanlig skulde prøve at vågne.
Så kom vi til Lebsand — ved
den lille Bro stod pilet
af venlige Mennesker — og
der blev et Liv og en Virksomhed,
da Båden lagde til. Blandt de
mange små Kjøbmand fandt vi
omkring vores "Skjuts" vi steg af
vi Forsædet, Bagagen og en Falkner
Kjopi — han stod op! og kyssede
Halsen — og det gik i tusende
Fart og ad skumpede, skenede
Småvej — Fjerg og ad Bygeget, til
vi landede i en stor gammel
rød Færd, hvor en smilende
Dalkulla i nationaldragt viste
os Berget, som Lid havde lejet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

til mig.
Det er udmærket en Sal, jeg behøver
- venter til 3 Venderne bygges
og fra dem alle en Tredigt!!
Dorpinget er meget hyggelig Skole
- hvidskind, Læsefogt Pals - uendelige
pennemærkede Gardiner - Lissom
herop i på alle Børne og på Søgen
pinder, kylling, søvde Skytter
hvortil det kan sin Tår - og de
væser alt selv.
Da jeg var bleven ordnet en
Smule job i hen til Pensionatet
hvor jeg opiser - har Nephterne
Blomberg - 3 Stykke, kylling og
meget skævede Damer.
De - samt de øvrige Pensionater
kæde mig medhødelige Dykker
(Kæde Præsentationer og Løstidning)
Arde Troppen, da jeg var ene
med Dk. Blomberg her. sagde jeg
til hende, at det var "et lille
mislug - min kiel var for - faktisk
jag har skild."
Dorbaue! ved Niddagstid
da jeg sad i min Pensionat med

en Lærerinde fra Skakhal - som
i det sidste Dykker. I til mig -
bemærkede Dk. B. at det var
"et misluk - etc!"
Der optandelse. Den det Gjællede
var jeg i Dølg, sauek Skik - en
formentlig Dert - jeg skal have
ført 050 - 050 - 050.
Vælskerne er paskelpe med
al deres Elskell. Dk. Blomberg
forandere straks deres Tid
og er nu indlagt skævede
hensigtsfulde - og konventioner
uden indtjen forklar et punkt, når
jeg kaller Mand - i jeg puer
Jantke jaat i mit Indtryk.
Vedlig Dg - Langfald - nær
Cid og jeg i Lebsand - 3/4 Munk
kæmpe - og i p. Kirke faldet.
Det er for Ummuligt Lym. De gør
i Vindkraft sin - kiel, kiel Skind
kafke, kaltet med en kiel Palskæmpe
- Sarte, leggede kedertale og kandelpe
Dorbaue. disse vidste kandelpe
Spjedsdykker, som kælles i hele Dasken -

Søndag D. 17. Langfredag. På Hovedet
bragede Huer - forskellige for hver
Landsby. De unge mænd har
desuden emanciperet sig og går
moderne klædt, hvorimod alle
gamle mænd bærer Dragten - lang
sort Klædefrakke - gule Kuo-skirt-
buxer og hvide indvorne Skjorter.
Hånddukerne bærer brunt Læder-
fodklæde under den sorte Kappe.
Straarlet var de ind allesammen.
Efter Gudsbyensken sendes et
Balket under Maystangen - og de går
Sludderer, men de møder på Pastoratet
der kan henkes ned i Tiden, når Breden
er kommen fra Tusopp. - 7 1/2 Efter-
middags bragede vi i Byggen flere Timer
- hvilken Luft her er - så ren - så frisk
- så behagelig. Heroppe må man vel
engang blive lidt syg og bedre menneske
Men er her ikke Plads til mere den engang
- men jeg skriver engang endnu herfra.
Håber at Pengene skal til i 14 Dage - og rejser
nab 10de Maj hjem. Dit Brev fra Kristiania
måede jeg at læse i Hertumise - gid dit
næste Brev bliver lige så godt! Jeg længte
meget efter at høre, hvordan Rejsen er
gået - nu er den nok omkommet derovre.
Hvornår - jeg håber at dette Brev skal dig -
og at du ikke finder Plads i dit Hjerte for nogen
Dmargelse. Jeg synes virkelig selv, at jeg i de